Ellas sneda morsdagspannkakor

Ella och Vilgot

Den här boken tillhör

_____

Välkommen till den här exempelboken! Den är gjord precis som din egen blir, av fotona och valen som visas intill, och visar hur en berättelse från Saga till dig kan se ut. Bläddra, läs och föreställ dig ditt barn som hjälten i sin egen saga.

Det var söndag morgon, och Ella vaknade före solen. Hon satte sig upp så försiktigt att täcket bara prasslade lite.

På golvet stod Vilgot i sina morgonkläder och gnuggade ögonen.

”I dag är det morsdag”, viskade Ella. ”Vi ska överraska mamma!”

Vilgot spärrade upp ögonen. ”Med glass?”

”Inte till frukost”, sa Ella och log. ”Med pannkakor, juice och en tavla som vi gör själva.”

”Frukost på sängen!” viskade Vilgot lite för högt.

Båda stelnade till och lyssnade. Från mammas rum hördes bara ett lugnt snusande.

”Schhh”, fnissade Ella. ”Nu börjar vårt hemliga uppdrag.”

I köket tvättade Ella och Vilgot händerna. Sedan tog Ella fram mjöl, mjölk och ägg.

”Jag kan röra!” sa Vilgot och grep sleven med båda händerna.

”Ja, långsamt”, sa Ella. ”Annars skvätter det.”

Vilgot rörde långsamt. Först. Sedan rörde han fortare och fortare.

Plopp! En liten prick smet flög upp på hans näsa.

Ella skrattade tyst och torkade bort den med en kökshandduk. ”Nu är det min tur att knäcka äggen.”

De gjorde smeten tillsammans. Den såg slät och blank ut i skålen.

”Mamma kommer att bli jätteglad”, sa Vilgot.

Ella tittade mot hallen. ”Det tror jag också.”

Ella fick hjälp av en vuxenvänlig stol vid spisen och hällde smet i stekpannan. Hon försökte göra en rund pannkaka, precis som hon hade sett mamma göra.

Men smeten rann åt ena sidan.

Pannkakan blev lång på mitten och smal i hörnen.

”Den ser ut som en banan!” viskade Vilgot.

Ella vände den försiktigt. Plötsligt blev den ännu krokigare.

Hon rynkade pannan. ”Åh nej. Mamma ska få fina pannkakor.”

Vilgot pekade på den gyllene pannkakan. ”Den är fin. Den är som en glad banan.”

Ella tittade igen. Den såg faktiskt lite glad ut.

”Okej”, sa hon. ”Vi gör fler glada pannkakor.”

Snart låg flera pannkakor på en tallrik. Ingen var rund. En såg ut som ett moln, en som en sko och en som en liten ö.

Ella ville först lägga de snedaste längst ner.

Men Vilgot valde en som var extra krokig. ”Den här är min favorit.”

Han lade en jordgubbe mitt på den.

Ella tänkte efter. De hade ju bakat själva. Då fick pannkakorna gärna se ut som deras egna pannkakor.

”Vi lägger bär på allihop”, bestämde hon.

De strödde blåbär och jordgubbar över tallriken. De sneda pannkakorna blev röda, blå och gyllene.

”Nu behöver vi bara juice”, sa Ella.

Ella ställde fram tre små koppar på den blå brickan.
Vilgot lyfte juicekannan.

”Jag häller!” sa han.

”Vänta, jag kan hålla i—” började Ella.

Kannan lutade sig för mycket.

Skvätt! Juice rann över kanten på koppen, över brickan och ut på bordet.

Vilgot stod alldeles stilla. Hans underläpp darrade lite.
”Jag förstörde frukosten.”

Ella tittade på den blöta fläcken. Hon blev också besviken.
Men sedan tog hon en trasa.

”Du försökte hjälpa till”, sa hon. ”Vi torkar upp tillsammans.”

Vilgot nickade och hämtade en till trasa.

De torkade bordet, brickan och golvet där några droppar hade landat. Vilgot torkade mycket noga runt sina egna fötter.

”Nu finns det bara lite juice kvar”, sa han.

Ella såg på de två fyllda kopparna och den nästan tomma kannan. ”Det räcker till mamma och oss. Vi delar.”

Vilgot log lite igen.

Just då hördes en dörr som knarrade i hallen.

Båda barnen tittade mot köket.

”Mamma kanske vaknar!” viskade Vilgot.

Ella tog tag i den blå brickans handtag. Pannkakorna vinglade en aning.

Frukost på sängen kändes plötsligt både tungt, kladdigt och väldigt svårt.

Ella stod tyst en stund. Sedan såg hon ut genom glasdörren. Solen lyste på gräset i trädgården. Äppelträdet hade små ljusa blommor.

Då fick hon en idé.

”Vilgot”, viskade hon, ”vi behöver inte gå uppför trappan med allt.”

”Ska mamma inte få frukost på sängen?” frågade han.

”Jo, fast … vad sägs om en morsdagspicknick i stället?”

Vilgot tittade ut. ”I gräset?”

”I gräset! Vi kan lägga en filt under trädet. Då gör det inget om pannkakorna är sneda. Och juicen står stadigt på marken.”

Vilgots ansikte lyste upp. ”Picknick är bättre än säng!”

Ella och Vilgot smög ut i trädgården. Luften var mjuk och doftade av jord och äppelblommor.

Ella bredde ut den rödvita filten under trädet. En vindpust ville vika upp ett hörn, så Vilgot lade sin hand där.

”Håll fast”, sa Ella.

”Jag är en filt-vakt!” sa Vilgot stolt.

Sedan ställde de den blå brickan mitt på filten. Tallriken med pannkakor stod stadigt. De två kopparna stod bredvid varandra.

”Det behövs något mer”, sa Ella och såg på platsen där mamma skulle sitta.

Vilgot lade huvudet på sned. ”En tavla!”

”Precis”, sa Ella. ”Vi pysslar fort, men fint.”

På trädgårdsbordet lade Ella fram papper och färger. Hon målade en stor gul sol, grönt gräs och ett rött hjärta mitt på papperet.

”Vad ska jag göra?” frågade Vilgot.

Ella pekade på färgerna. ”Du kan göra handavtryck. Ett för dig och ett för mig.”

Vilgot doppade handen i blå färg. Plask! Lite mer färg än han hade tänkt hamnade på pappret.

Hans handavtryck blev stort och fint.

Ella gjorde ett mindre, rött handavtryck bredvid. Sedan målade hon tre små streckfigurer i gräset.

Överst skrev hon långsamt: ”Till Mamma.”

”Är den klar?” frågade Vilgot.

”Ja”, sa Ella. ”Den är vår.”

Ella ställde tavlan lutad mot brickan. Vilgot rättade till en jordgubbe som hade rullat åt sidan.

Sedan gömde de sig bakom en buske med små vita blommor.

”Ska vi ropa?” viskade Vilgot.

Ella lyssnade. Inne i huset hördes fotsteg.

”Inte än”, sa hon. ”Vi väntar tills mamma kommer ut.”

Vilgot knep ihop munnen för att inte fnissa.

Dörren öppnades sakta. Mamma kom ut på altanen och kisade i solljuset. Hon såg först den rödvita filten. Sedan såg hon brickan, pannkakorna och tavlan.

Ella höll andan. Skulle mamma förstå att allt var till henne?

Mamma tittade på den lilla picknicken en lång stund. Hennes leende blev större och större.

”Men vad är detta?” frågade hon.

Ella och Vilgot hoppade fram bakom busken.

”Glad morsdag!” ropade de.

”Vi skulle göra frukost på sängen”, förklarade Ella. ”Men pannkakorna blev sneda, och juicen spillde lite. Så vi gjorde picknick.”

Vilgot höll upp tavlan. ”Jag gjorde blå hand!”

Mamma gick fram till filten och böjde sig för att titta på bilden. ”En sol, ett hjärta och era händer. Vilken underbar tavla.”

Hon såg på de krokiga pannkakorna. ”Och de här ser alldeles perfekta ut.”

De satte sig på filten under äppelträdet. Mamma delade pannkakorna i lagom stora bitar, så att alla fick smaka flera olika former.

”Den här är som ett moln”, sa mamma.

”Och den där är en glad banan”, sa Vilgot.

Ella skrattade. ”Det var Vilgots idé.”

De skålade försiktigt med sina små koppar. Det fanns inte mycket juice, men det räckte när de delade.

Mamma tittade på Ella. ”Du kom på en smart lösning.”

Ella tittade på filten, tavlan och Vilgots blå handavtryck. ”Vi kom på den tillsammans.”

En liten blomma föll ner från trädet och landade bredvid brickan.

När den sista pannkaksbiten var uppäten reste sig mamma från filten.

”Jag känner mig så glad”, sa hon. ”Så glad att jag måste dansa!”

Hon tog Ellas hand med ena handen och Vilgots med den andra.

Sedan dansade de ut på gräset. De snurrade ett varv, två varv och tre varv.

Vilgot skrattade så mycket att han nästan tappade balansen, men mamma höll hans hand stadigt. Ella svängde sin fria arm högt i luften.

Under äppelträdet stod den egna tavlan lutad mot den blå brickan. Solen lyste på hjärtat och de tre handavtrycken.

”Bästa morsdagen!” ropade Vilgot.

Och mamma dansade vidare med dem i gräset.

Ellas sneda morsdagspannkakor

När Ella och Vilgot vill överraska mamma på morsdag blir pannkakorna sneda och juicen spiller. Men med Ellas smarta idé förvandlas allt till en solig picknick med en egen tavla, skratt och dans i gräset.

sagatilldig.se